

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 204/2022-9

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Petra Straku (sudca spravodajca) a sudcov Roberta Šorla a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], proti rozsudku Okresného súdu Košice II č. k. 30C/94/2007 z 31. mája 2018, rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 11Co/68/2019 z 5. februára 2020, rozsudku Okresného súdu Košice II č. k. 42C/13/2014 z 10. septembra 2015 a rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 5Co/758/2015 z 9. júna 2016 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 25. februára 2022 domáha vyslovenia porušenia bližšie nešpecifikovaných práv.
2. Z neúplnej ústavnej sťažnosti a vyžiadaných príloh vyplýva, že sťažovateľ bol v konaní sp. zn. 30C/94/2007 žalovaný, proti ktorému sa žalobca [REDAKOVANÉ] domáhal zaplattenia sumy 27 810 Sk (923,12 eur) s príslušenstvom z titulu bezdôvodného obohatenia.
3. Okresný súd napadnutým rozsudkom zaviazal sťažovateľa zaplatiť žalobcovi sumu 923,12 eur s príslušenstvom. Krajský súd na odvolanie sťažovateľa napadnutým rozsudkom potvrdil rozsudok okresného súdu a priznal žalobcovi náhradu trov konania v celom rozsahu. Rozsudok nadobudol právoplatnosť 13. marca 2020.
4. Proti rozsudku krajského súdu podal sťažovateľ dovolanie. Okresný súd uznesením č. k. 30C/94/2007 z 25. júna 2020 dovolacie konanie zastavil pre nezaplattenie súdneho poplatku.
5. V konaní pred okresným súdom sp. zn. 42C/13/2014 si sťažovateľ pre zmenu ako žalobca proti žalovanému [REDAKOVANÉ] uplatňoval peňažné plnenie 1926,31 eur s príslušenstvom.

6. Okresný súd ďalším napadnutým rozsudkom čiastočne vyhovel a uložil žalovanému povinnosť zaplatiť sťažovateľovi 763,46 eur s príslušenstvom. Krajský súd na odvolanie sťažovateľa napadnutým rozsudkom potvrdil rozsudok okresného súdu o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a odmietol odvolanie proti výroku o trovách konania. Rozsudok nadobudol právoplatnosť 5. septembra 2016.

II.

Argumentácia sťažovateľa

7. Sťažovateľ považuje napadnuté rozsudky za nezákonné a navrhuje ďalej vo veci konať.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

8. Podľa § 124 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZoÚS“) **ústavnú sťažnosť možno podať do dvoch mesiacov od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia**, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu... Ak bol vo veci podaný mimoriadny opravný prostriedok, lehota na podanie ústavnej sťažnosti vo vzťahu k rozhodnutiu, ktoré bolo mimoriadnym opravným prostriedkom napadnuté, začína plynúť od doručenia rozhodnutia o mimoriadnom opravnom prostriedku.

9. Ústavný súd z príloh neúplnej ústavnej sťažnosti a dopytom na okresnom súde zistil, že napadnuté rozsudky krajského súdu nadobudli právoplatnosť 13. marca 2020 a 5. septembra 2016, pričom neúplná ústavná sťažnosť bola ústavnému súdu doručená 25. februára 2022.

10. Vzhľadom na uvedené sťažovateľ podal neúplnú ústavnú sťažnosť proti napadnutým rozsudkom krajského súdu oneskorene. Z uvedeného dôvodu ústavný súd neúplnú ústavnú sťažnosť sťažovateľa odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. f) ZoÚS ako oneskorene podanú. O to viac bolo dôvodné ústavnú sťažnosť odmietnuť proti napadnutým rozsudkom okresného súdu, na preskúmanie ktorých mal právomoc nie ústavný súd, ale práve krajský súd na základe podaných odvolaní [§ 56 ods. 2 písm. a) ZoÚS].

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 31. marca 2022

Peter Straka
predseda senátu